

Cornelis, Catharina en Johannes. De vader, die meer dan eens zichzelf afbeeldde, vergat ook zijne kinderen niet; op de schilderij de Dansles (Rijksmuseum) stelde hij hen voor om eene tafel gegroepeerd, waarop het oudste knaapje een kat laat dansen, terwijl zijn zusje er bij op de fluit blaast en een blaffende hond het gerucht vermeerdert. Het einde van die les is echter niet ver meer, want met bestraffenden blik komt een baardig mansgezicht

door 't venster kijken, als om te zien welke rol hier aangerecht wordt. Over den oudste dezer kinderen, Thaddeus, bestaat de vage aanduiding als zou hij een aerdje naar zijn vaertje gehad hebben, en mede het penseel gehanteerd. Volgens een andere bron was dit geen schilderspenseel, doch een beeldhouwersbeitel. De kinderen waren echter nog jong toen Jan Steen als weduwnaar uit Haarlem te-

rugkeerde. Lang zou hij 't niet blijven, want op 22 April 1673 sloot hij te Leijerdorp een tweede huwelijk, in de registers aldus vermeld:

„Jan Steen, weduwnaar van Margaretha van Goijen, wonende op de Langebrug, vergeselschap met Vechter van Grieken zijn swager op de Haerlemstraet; met Marya van Egmont, weduwe van Nicolaes Hercules, wonende op de Coepoortsgraft, vergeselschap met Margaretha Steen haer bekende

op de Haerlemstraet en met Juffr. Josyna van Schuylenburg haer bekende op de Vismarkt.” *)

Deze tweede vrouw, ook Herkulens genaamd, bezat eenige middelen, hetgeen een weduwnaar met vier kinderen ongetwijfeld te stade kwam. Haar eerste man was boekverkooper geweest, maar na zijn dood dreef zij eene geheel andere nering, n.l. een schapenslachterij. Van daar de anecdote dat

Jan Steen haar portret, door een zijner kunstbroeders geschilderd, op deze wijze aanvulde, dat hij haar nog een mand met schapepooten aan den arm hing. Volgens Houbraken was dit tweede huwelijk een „vrediglijk en vergenoegd samenleven,” of schoon schraalhans hier keukenmeester was. Ook bleef het niet kinderloos; er werd hun nog een zoon geboren.

Jan Steen bleef aan zijne eerste liefde, het

schilderspalet, tot het laatst getrouw; althans een jaar voor zijn dood, in 1678, betaalde hij nog het lidmaatschap van het St. Lucasgild te Leiden. Hij stierf daar in den ouderdom van 53 jaren, en werd op 3 Febr. 1679 begraven.

De levensbeschrijvers der schilders, in de eerste plaats Houbraken en Weijerman, hebben zich beijverd Jan Steen voor te stel-

HET DRINKEND PAAR (RIJKSMUSEUM).

*) De Navorscher 1858.